

ŽALM 115

Ne nás, Hospodine, ne nás,
ale svoje jméno oslav pro své
milosrdenství a pro svou věrnost!

Proč by měly pronárody říkat:

"Kde je ten jejich Bůh?"

Náš Bůh je v nebesích a všechno,
co chce, koná.

Jejich modly jsou stříbro a zlato,
dílo lidských rukou.

Mají ústa, a nemluví, mají oči, a nevidí,
mají uši, a neslyší, mají nosy, a necítí,
rukama nemohou hmatat, nohama nemohou chodit,
z hrdla nevydají hlásku.

Jim jsou podobni ti, kdo je zhotovují, každý, kdo v ně doufá.

Izraeli, doufej v Hospodina, je tvou pomocí a štítem.

Áronův dome, doufej v Hospodina, je tvou pomocí a štítem.

Vy, kdo se bojíte Hospodina, doufejte v Hospodina,
je vám pomocí a štítem.

Hospodin na nás pamatuje, on nám žehná:
žehná domu Izraele, žehná domu Áronovu,
žehná těm, kteří se bojí Hospodina, jak malým, tak velkým.

Hospodin ať vás rozmnoží, vás i vaše syny!

Jste Hospodinovi požehnání; on učinil nebesa i zemi.

Nebesa, ta patří Hospodinu, zemi dal však lidem.

Mrtví nechválí už Hospodina, nikdo z těch, kdo sestupují v říši ticha.

Avšak my budeme Hospodinu
dobrořečit nyní i navěky.

Haleluja.

